

kan det ærede Medlem dog være saa ulogisk? 9 er jo dog ikke 7, og der maa dog kunne skelnes mellem de to Tal. Naar der staar „9 Alens Bredde“, er det 9 og ikke 7, og jeg forstaar ikke, at det skal være nødvendigt at imødegaa saadanne Udtalelser, thi de imødegaa sig selv. Saa sagde det ærede Medlem tillige, at man kunde kende Amtsvejene paa, at der laa Grusbunker paa Vejene, saa behøvede man ikke at spørge sig for. Jeg vil ånmode det ærede Medlem om at komme og besøge mig paa min Egn, saa vil han se, at der ligger ogsaa Grusbunker paa Bivejene. Det kan man virkelig ikke tage som Maaalestok. Det forekommer mig derfor, at naar det ærede Medlem begynder at tale om Argumenter, maa han selv fremkomme med Argumenter, som ere overbevisende og have noget paa sig. Men jeg synes, det ærede Medlem hellere skulde have gemt disse Argumenter, til han kom hjem til Vælgene, hvor han jo vil fralægge sig alt Medansvar for Loven, hvis Ændringsforslaget skulde blive vedtaget. Jeg tror, at det ærede Medlem kan være ganske rolig, og han kunde ogsaa gerne have sparet sig den Advarsel, han kom med til alle Landborepræsentanter om, at de endelig ikke maatte gaa med til dette Ændringsforslag, thi saa vilde der ske dem Ulykker, om ikke før saa paa Valgdagen. Alle de, der ønske, at Automobilkørsel skal være almindelig, ønske, at der skal køres paa Vejene, uanset om de ere Amtsveje eller Sogneveje, men at der paa den anden Side træffes saadanne regulerende Bestemmelser, at Faren, saavidt man kan afværge den, er forsvunden. Det er det, vi have søgt at gøre ved de regulerende Bestemmelser, der ere truffene ved Siden af, navnlig med Hensyn til Forbikørsel baade forfra og bagfra, og Mindretallet har troet, at naar vi gjorde dette, var det baade konsekvent og logisk, og saa gjorde man Ret og Skel til alle Sider baade mod dem, der bo ved Bivejene, og dem, der bo ved Amtsvejene.

P. Christensen: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg paa dette Tidspunkt ønsker at gøre. Jeg skal ellers ikke blande mig dybt i disse langstrakte Forhandlinger. Der er jo fra alle Sider Enighed om, at man skal stræbe hen til at faa en Lov vedtagen paa dette Felt, men jo længere Forhandlingerne skrider frem, desto mere viser det sig, at Meningerne om Lovens Indhold ere stærkt delte. Jeg tager deraf Anledning til at anbefale

Ændringsforslaget under Nr. 29, der er stillet af det ærede Medlem for Nakskov (Reventlow), det ærede Medlem for Lyngby (Willmann) og mig. Jeg synes, at disse Forslagsstilleres Navne borge for, at vi have taget tilbørligt Hensyn til alle Sider. Vi repræsentere jo dog de forskellige Partier her i Salen, og derfor vil jeg haabe, at ærede Medlemmer ville følge dette udmærkede Treklover. Jeg bliver nu mere og mere overbevist om, at adskillige af de Bestemmelser, som findes i Lovforslaget og i de Ændringsforslag, som formodentlig blive vedtagne, ere af en mindre heldig Natur, og derfor er det, jeg mener, at Ændringsforslaget under Nr. 23, der indskrænker Lovens Varighed til 2 Aar, absolut er at foretrække for det, der er stillet af Flertallet, ifølge hvilket der skal fremsættes Forslag til en Revision af Loven inden Udgangen af Aaret 1905. Erfaringerne have jo nemlig saa tidt belært os om, at det er ikke nok, at der bliver fremsat et Forslag til Revision, der kan undertiden gaa mange og lange Aar, inden der bliver vedtaget noget Forslag. Derfor mener jeg, det vil være absolut bedre at indskrænke Lovens Varighed til to Aar, saa vil man i den Tid have kunnet høste Erfaring, og saa vil man blive tvungen til enten at forlænge Loven, hvis man kan blive enig om det, eller ogsaa at gaa til en Revision eller en helt ny Lov. Jeg ser ingen som helst Fare ved at vedtage dette Ændringsforslag. Jeg glædede mig ved, at den ærede Ordfører — om det var frivilligt eller ufrivilligt ved jeg ikke — støttede det ved at udtale, at Loven skal revideres om to Aar, hvad den jo ikke skal efter Flertallets Ændringsforslag. Med disse Ord skal jeg endnu en Gang anbefale, at man følger Mindretallet paa dette Punkt; saa tror jeg, at man, selv om de fleste ville have et eller andet Punkt, som de ikke billige, dog med Sindsro vil kunne gaa til at vedtage Lovforslaget.

Jørgensen: Det ærede Medlem for Roskilde (Rosleff) mente ikke, jeg var fremkommen med Argumenter mod hans Ændringsforslag. Det har jeg heller ikke tænkt paa. Hvad jeg vilde gøre opmærksom paa, var kun, at Følgen af at vedtage dette Ændringsforslag vil være, at Automobilkørsel kan foretages paa alle Biveje, paa alle 1ste Klasses Sogneveje. De ærede Medlemmer for Roskilde og Lyngby (Willmann) have klogelig ikke omtalt Bivejene. De have stadig holdt sig til Veje af 9